

Barangolások és gondolatok a felső-Szuha mentén

Építettek templomokat

Házakat és kúriákat

Van, mit látunk felújítva

De legtöbbjük romosodva

Élnek itt fák, és virágok

Különböző állatfajok

Természeti értékeket

Ha jól figyelsz, megismered

Nem elég mindent csodálni

Meg kell óvni és vigyázni

Adatok:

Készítette: **Szentgyörgyi Luca**

Kor: **18 év**

Lakcím:

Iskola neve: **Szalézi Szent Ferenc Gimnázium**

Iskola címe: **3900 Kazincbarcika, Jószerencsét út 2.**

Felkészítő tanár: **Bukodiné Súlyom Iлона**

Pályázat címe: **Barangolások és gondolatok a felső-Szuha mentén**

Pályázat éve: **2018/2019.**

A címlapon:

A szuhafői, a zádorfalvai és az alsószuhai református templom távoli látképe (fent)

Czenthe Zoli bácsi háza Zádorfalván és Kék ég alatt zöld mezők (jellegzetes táj Zádorfalva és Szuhafő között)(középen)

Szentgyörgyi Luca vagyok, Dövényben élek és Kazincbarcikán tanulok a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban. Kazincbarcikán születtem, és néhány évet ott éltem szüleimmel és testvéreimmel. 2007-ben Kazincbarcikáról Dövénybe költöztünk, ahol szinte egyből magával ragadott a természet nyugalma, illetve a régiségek, érdekességek iránti vonzalom. Imádtam fényképezni a növényeket, kúriákat, templomokat, vagy éppen csak a lélegzetelállító tájat, ez a hobbim mai napig megmaradt. A történelem iránt is ugyanígy vonzódtam, vonzódok, ha egy-egy régi, romos épületet láttam, egyből el kezdtem utána kérdezősködni a környéken, kerestem, kutattam könyvekben és a világhálón. Sok velem egykorú kérdezi unottan: „nem unalmas egy faluban élni”, erre a válaszom egyértelmű nem. Igaz az autóbusz közlekedés lakóhelyem és iskolám között nem túl jó, falun a lehetőségek is korlátozottak, de ezt a varázst nem lehet mindenhol megélni. Remélem a képeimből, és leírásaimból minden embernek sikerül átélni e varázst, amelyben a szomszédos települések természeti és építészeti értékeit szeretném bemutatni. A lakóhelyem ugyan most nem lesz közöttük, de mindegyik település (Alsószuha, Zádorfalva és Szuhafő) kötődik az életemhez, más-más módon. A falvakban az is közös, hogy mindhárom a hajdani Gömör vármegyéhez tartozott.

Mivel Suha menti településeket mutatok be, felmerülhet a kérdés, hogy mi is az a Suha illetve hol található? Az Észak – Magyarországi - Középhegységben két Suha nevű patak is folyik, ez Borsod-Abaúj-Zemplén megyében az országhatártól a Bódváiig terjedő szakaszon a Sajó legjelentősebb baloldali mellékvíze. Szuhafő felett ered, és eredetileg Sajószentpéternél folyt a Sajóba, de az 1950-es évek végétől az alsó 2 km-es szakaszán mesterséges mederben Kazincbarcikánál torkollik bele.

A patak Zádorfalva alatti szakasza

Édesapám versét szeretném idézni a kis patakról:

A Szuháért

Volt egy patak, lesz-e még?
Oly kevesen kérdezők.
Még kevesebb ki tegyen,
Hogy a patak még legyen.
Szép volt a múlt, szép bizony,
Kell, hogy így is maradjon!
Miljó élet otthona,
Volt oly soká a Szuha.
Vize kristály volt és bő,
Sugárzó életerő.
Partján rétek, ligetek,
Benne kicsiny szigetek.

Vize ma már meg-megáll.
Nem folyik, csak csordogál.
Lassan, csendben eltűnik,
Az élet elköltözik.
De mi másképp gondoljuk,
Patakunkat megóvjuk!
Legyen patak étellel!
Ember végre ébredj fel!
Volt egy patak, legyen még!
Tegyünk érte mindenképp!
Szeretnénk, sőt akarjuk!
Szuhánkat feltámasztjuk!

Amikor Ózdról tartunk hazafelé Kelemér és Zádorfalva között, a tetőről előtáruló kép szinte mindig magával ragad. Ilyenkor csodálom a hosszan elterülő keskeny völgyet, a dombokat, a

három falu házait, és a kis kúpon látható pici templomokat. A három falu temploma, mint az értékek őrzői némán és mozdulatlanul merednek az ég felé. (Sajnos ezt a rendelkezésemre álló technikával nem tudom megörökíteni). A lefelé vezető úton nem csak autónk, hanem gondolataim is szárnyalnak. Az ilyenkor feltáruló látványt és a bennem kavargó gondolatokat megosztva igyekszem bemutatni a települések értékeit, érdekességeit, bízva abban, hogy mások is kedvet kapnak arra, hogy ezeket testközelből is érezhessék.

Egyház, vallás, templomok

Mivel az elem táruló táj képét a három település temploma uralja, első gondolataim a vallás, a kereszténység körül járnak. A kereszténység túlélte az üldözéseket a római birodalomcsászáraitól, majd a keresztes hadjáratok sem tudták a földbe tiporni, egyre csak erősödött, és nagyon hamar terjedt. A mai világban, semmilyen üldözés nem fenyegeti, mégis az emberek egyre inkább elfordulnak tőle. Egyházi iskolába járok és a beiratkozásnál kiderült, hogy sokan megkeresztelve sincsenek, nem hogy templomba járnának. Manapság mind a fiatalok, mind a középkorúak nyűgnek tartják ezt, meglátásom szerint. Az erőltetések folyamán még inkább kezd gyengülni a kötelék az emberek és a vallás között, pedig ennek tiszta szívből kéne fakadnia. Amikor tehetem, ellátogatok kis falum református templomába az istentiszteletre, ünnepnapokon Szent misére, azonban fájó szívvel tapasztalom, hogy csak pár ember, főként az idősebb korosztályból vesz részt ezeken. A környéket járva rájöttem, hogy ez nem csak egyedi jelenség, Alsószuhán az istentiszteletek csak nagyobb ünnepekkor zajlanak a templomban, máskor egy kis imateremben. A templom állapota egyre romlik, fűtés sincs, az orgona is elromlott, az egyházi rendezvényeken megjelenők száma itt is csekély. Zádorfalván és Szuhafőn még rosszabb a helyzet, itt a templomban van istentisztelet, de csak kivételes ünnepnapokon és gyér részvétel mellett.

A környéken élőkkal folytatott beszélgetésem során, sikerült megtudnom a 3 református templom érdekes történetét, amelyet röviden a következőkben ismertetek.

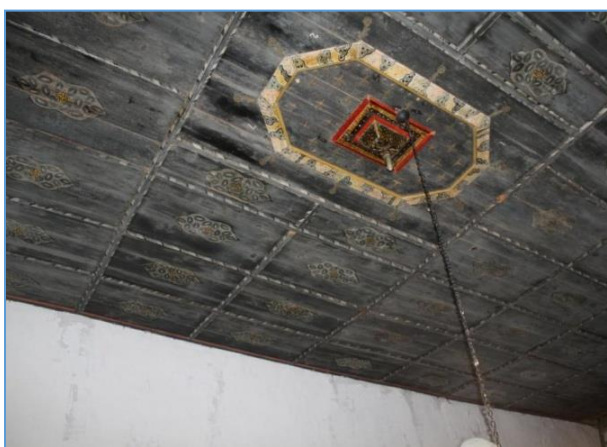
Alsószuha:

A plébániatemplomát az Ajtony nemzetség tagjai alapították, ami 1332-ben már szerepel a pápai tizedjegyzékben. Az épületet eredetileg Szent György tiszteletére emelték. 1558-ban a törökök felégették, a visszatérő lakosok már reformátusok voltak.

A templom kívülről (falán hatalmas repedéssel) és az építés és az egyik felújítás évszáma a templombelső falán.

Festett fatáblák (a medaillonos mennyezet és az életfa motívumok)

A jelenlegi, késő barokk a főhomlokzat előtti toronnyal álló templom 1827-28-ban épült, valószínűleg a középkori templom helyén. Nyugati homlokzata előtt álló háromszintes, 24 méter magas kőtornyát, mutatós barokk sisakjával 1858-ban emelték, amely jól harmonizál az erőt sugárzó templomtesttel. A 8x20 méteres templomhajó egyenes záródású, sík fakazettás mennyezete sablonos, medaillonos díszítésű. (a 106 egyforma tábla növényi ornamentikával díszített). A 19. század elején készült barokk karzatát karcsú faragott oszlop tartja. A padok mellvédje, a Mózes szék, a koronás szószék és papi széke szintén festett. A növényi díszítések

között a mitologikus élet-fára emlékeztető ősi motívum is feltűnik. Azt is megtudtam, hogy néhány évtizede a templom meszelésekor freskótöredékekre bukkantak a szószék melletti illetve a szószékkal szembeni falrészekén, ezeknek a restaurálása azonban nem történt meg. A freskók pihennek a sima fehér színű meszelés alatt, a falak helyenként omladoznak, és a tető is beázik. A templom orgonáját Ország Sándor építette 1909-ben.

Zádorfalva:

A 16. – 17. század folyamán lakói áttértek a református hitre. Kezdetben Alsószuha filiája, 1772-ben azonban már önálló egyházközség. A rekatolizáció nem volt jelentős Zádorfalván, ennek eredményeképp az 1782-ben felállított római katolikus plébániát 1831-ben áthelyezték Ragályra. A reformátusok fatemplomuk helyére 1803-ban kőtemplomot emeltek.

A templom látképe, előtte balra a szintén műemléki védettségű klasszicista lelkészlak (volt Szakáll kúria)

A templom a Ragályra vezető út felől

A község feletti domboldalon, szabadon álló, téglány alaprajzú, kontyolt nyeregtetős templom késő barokk stílusban épült. 1925-ben átalakították, mivel régi fatornyát villám sújtotta kétemeletes, órapárkányos, hegyes gúlasisakú, homlokzati tornyot építették hozzá. Az épületet övpárkányok tagolják, ablakai szegmens ívűek. A torony, annak ellenére, hogy későbbi eredetű, harmonikusan illeszkedik a templomtest hosszoldalába (elég rendhagyó módon a templom hosszanti oldalának közepén található), és a parókiával látványos együttest alkot. A templom hajója síkmennyezetes, famennyezetének kazettái kartusos díszítésűek, a 108 medaillonos táblája korabeli –1804 – festésű, akárcsak a falazott aljú szószék mellvédje és hatszögletű koronája. A teremtemplom két végében oszloppal alátámasztott karzat található, mely mellvédjeinek festése gyengébb kivitelű.

Szuhafő:

A reformáció korán elterjedt, a községben 1540-ben már református gyülekezet alakult. 1771-ben iskolát működtet az egyházközség egy tanítóval. A famennyezetes, egyhajós, késő barokk stílusú, 1782-ben épült, az 1780-ban leégett fatemploma helyett.

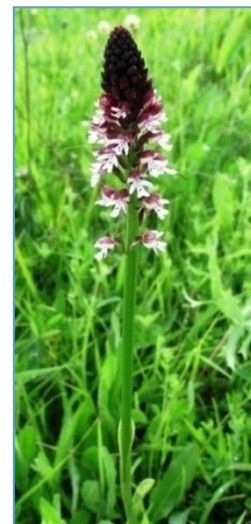

Festett, medaillonos famennyezete 1783-ban, a homlokzat jobb oldalán álló órapárkányos, hegyes sisakú, festett számlapú torony 1861-ben készül el. Bejárata észak-déli irányba néz, úgy, ahogy az ellenreformáció idején a tiltó rendeletek a református közösségeknek előírtak. A templomtest záró párkánya a tornyon is körbefut övpárkányként. A belsejében kékesszürke átmázolás látható.

Élet a lankás dombokon

Haladunk a völgy felé, utunkat mindkét oldalon dombok szegélyezik, messziről kopárnak, értéktelennek tűnnek, de érdemes közel menni hozzájuk megismerni értékeiket. Kicsi koromtól gyakran jártuk édesapámmal, a természetet, bárhol voltunk mindenhol feltaláltuk magunkat, csak, hogy a friss levegőn tölthessük az időt. Nyáron hajnaltól, délutánokba nyúlóan kutattuk, a gombákat, növényeket, állatokat, vagy éppen a régi kolostorok kincseit. Mára rájöttem az igazi kincs a szabadság volt, szabadon jártuk az erdőket, réteket, mezőket. Manapság is szívesen járjuk a természetet, de a szabadságunkban korlátozva érezzük magunkat, a legtöbb érdekes élőhelyet villanypásztorral vagy igénytelen, rogyadozó fakarámmal körülkerítették, sokszor nem tudjuk, ki van kívül és ki belül. Gondot jelentek még a tavaszi gyűjtogatások és az illegális fakitermelések, itt már lassan mindenki úgy gondolja, hogy van erdője, és ezt a fák is érzékelik, egyre kevesebb és kevesebb van belőlük.

A terület élővilága sokáig teljesen feltáratlan volt, annak ellenére, hogy Zádorfalván áthalad az Országos Kék Túra útvonala. A kirándulások kapcsán elsősorban a másodlagosan kialakult száraz gyepek álltak hozzám legközelebb, ezek azért másodlagosak, mivel a helyükön néhány száz éve még erdő állt. Itt található a legtöbb védett növény és rovar faj. A virágok és a lepkék álltak hozzám legközelebb. A legféleljetlenebbek számomra, a májusi kirándulások ez az orchideák hónapja, ezeket a növényeket a legtöbb ember trópusi virágoknak tartja, nem is gondolják, hogy hazánkban is több mint 50 fajuk fordul elő. Valamennyi orchidea faj védett, én is csak a fényképezőgéppemmel „vadásztam” rájuk. Az alábbiakban bemutatok belőlük egy csokorra valót:

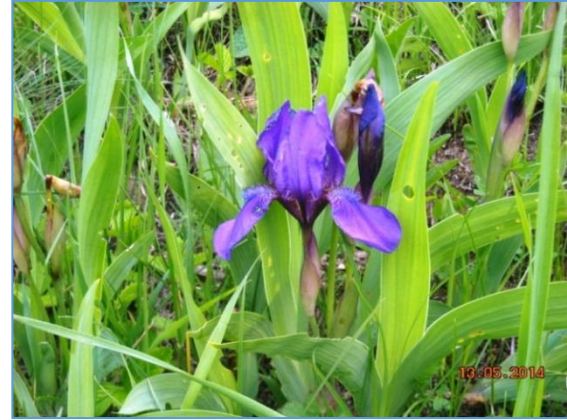

Orchideák színes orchideák balról: bíboros- vitéz- és tarka kosbor (fent), szúnyoglábu bibircsvirág, széleslevelű nőszőfű és sömörös kosbor (középen), fehér madársisak és fehér sarkvirág (lent)

Külön is szeretném kiemelni, a legnagyobb virágú hazai fajukat az erdei papucskosbort, ez a faj fokozottan védett. Egy tő eszmei értéke 250 000 Ft. Számos népi neve létezik, így boldogasszony papucs, vagy rigópohár. A faj valamennyi élőhelyét számon tartják és szigorúan óvják, ezért volt számomra különösen örömteli, amikor Zádorfalván, a Ragyás-szőlő nevű dűlőbe 5 virágát sikerült megtalálnunk. Nem orchidea, de szintén fokozottan védett a 20 Ft-os pénzermét is díszítő magyar nőszirm, a zádorfalvai temető domb egyik ékessége.

Erdei papucskosbor

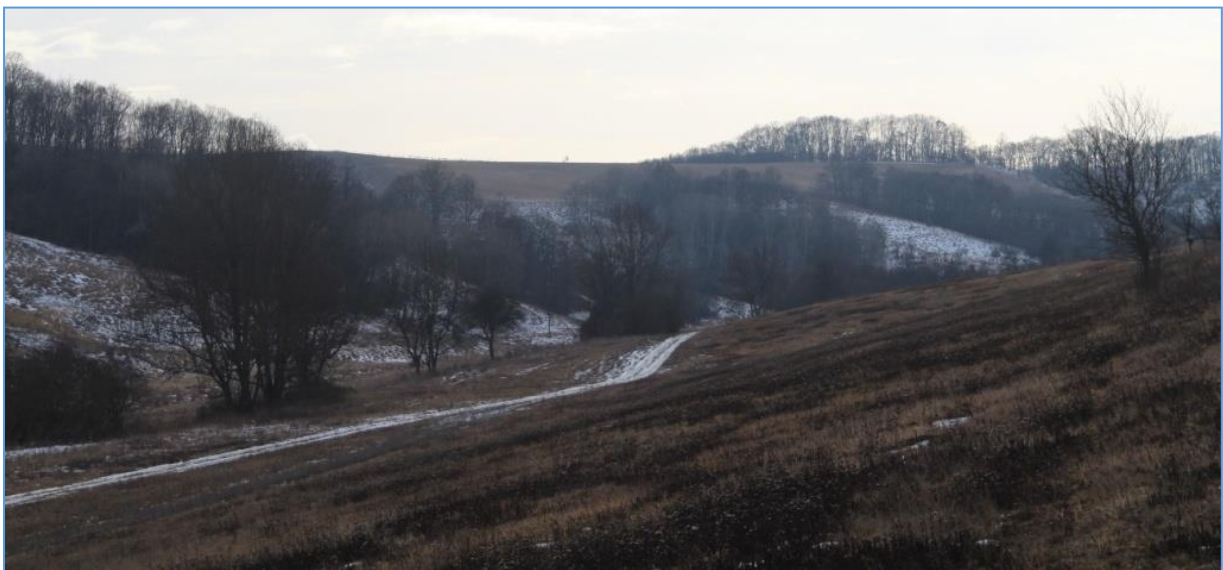

Magyar nőszirm

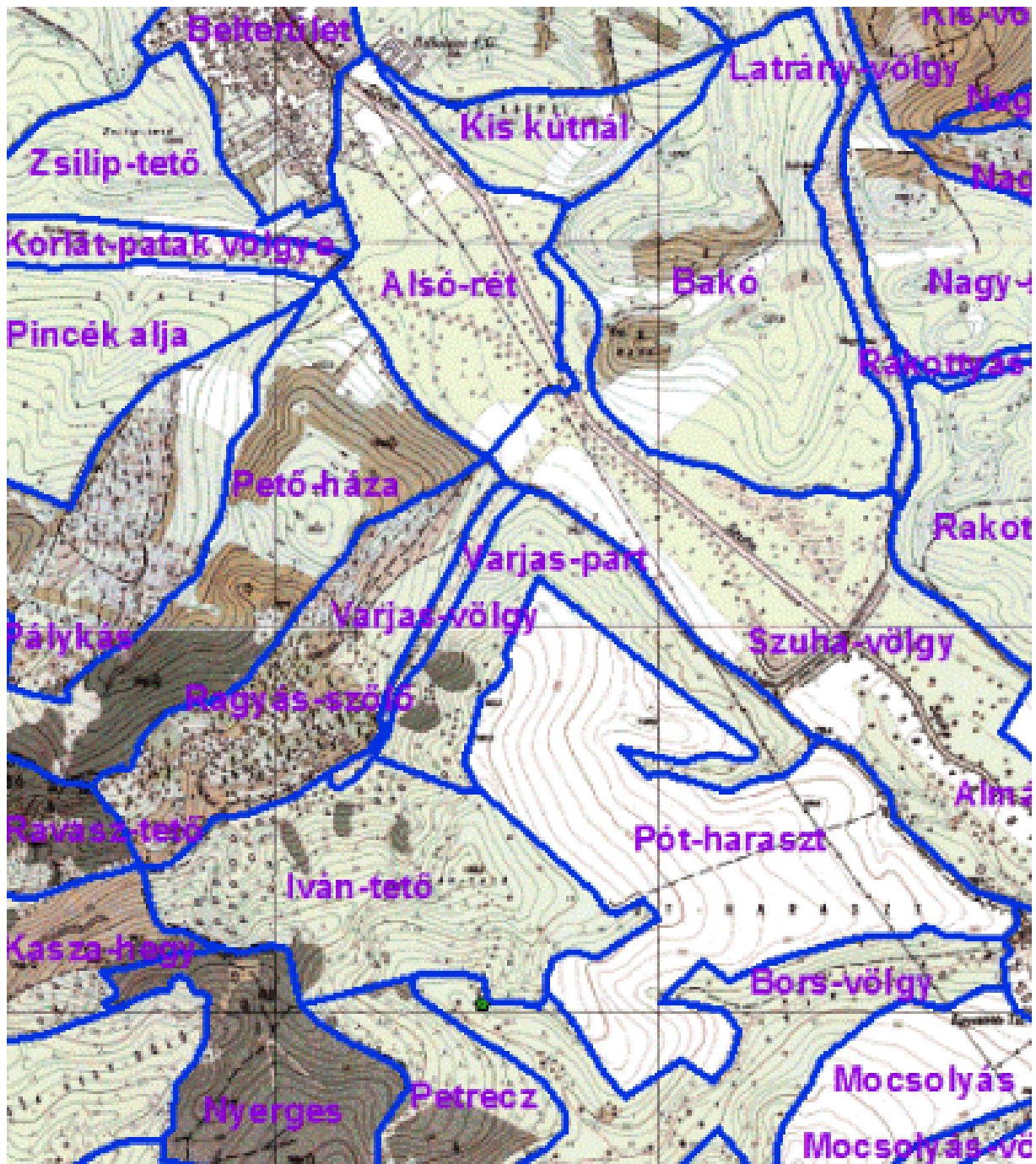
A legértékesebbek a Zádorfalva környéki rétek, így különösen a Rakottyás-tető, Ragyás-szőlő, és az Iván-tető. Az Iván-tetőről és a környező földrajzi helyekről egy érdekes történetet hallottam.

Az Úrnak 1129. évében Magyarországnak törvényes uralkodója II. István király, aki Vencel morva herceg csapataival erősödve, visszavette a Szerémséget a bizánciaktól. II. Jóannész bizánci császár elfogásában is csak egy olasz asszony (Krisztina) árulása akadályozta meg, miért a haragos király az árulót megégettette, majd Barancsnál (Branicsevo) békét kötött a bizánciakkal. II. István a hadjáratból hazatérve betegen feküdt Egerben. A főurak a nemes szívű Iván ispánt szeretnék királyukká, ő azonban elhárította a felkérést és a király nővérének, Zsófiának fiát, Sault ajánlotta. Bors comes bosszút forralt, mivel ő szeretett volna a király lenni, hamis üzenetet küldött Istvánnak: „Iván a hatalmadra tör”. A beteg király haragra gerjedt elfogatta Ivánt. Kis idő múlva a király Isten kegyelméből meggyógyult, megvilágosodott előtte, hogy Bors a cselszövő, a betegségét is a tőle kapott bor okozta. Titkon hívatta leghűbb szolgáját majd Ivánért küldte, hogy ártatlanul vádolt hívét elibe hozassa. Bors azonban orvul megölette a futárt, a pecsétes levelet meghamisította Ivánnak fejét vették, majd a királynak is halálhírét terjesztve magát kiáltotta ki uralkodóvá. A király az eseményekről értesülve nem akarván újabb vérontást Borsot száműzette. Majd miután Saul is eltérte tört a

fondorlatoktól mélyen elkeseredve és érezvén, hogy napjai meg vannak számlálva, fölöttébb fájlalta, hogy nincs, akire trónját hagyhatná. Az urak látván a király aggodalmát, végre fölfedték előtte, hogy a megvakított Béla herceg, akit mindenki halottnak hitt, még él a pécsváradi monostorban. A király megkegyelmezett a hercegnek, és megosztotta vele, azt, hogy a nemes szívű Iván miatta halt meg, és mivel tettét mélységesen szégyellte megeskette a herceget, hogy titkát örökre megőrzi. Bélát összeházasította a szerb Ilonával, de gyermekük, Géza születését már csak kevéssel élte túl, 1131. március. 1-jén meghalt. Szerzetes ruhában, Váradon temették el. Béla megőrizte a titkot, később II. (Vak) Béla királyként azon a helyen ahol Ivánt elfogták Ivánfalva néven települést hozott létre, de mivel tartott tőle, hogy a település pusztává válása esetén Iván neve feledésbe merül más módon is biztosította, hogy emléke fennmaradjon az utókor számára. Az a domb ahol Iván feje porba hullt az Iván-tető nevet viseltesse. A Latrányfalva felőli domb, ahonnan a hóhér érkezett Bakónak neveztessek. A tetem miatt gyülekező hollók és a varjak gyülekezési helyének neve Varjas-part illetve Varjas-völgy legyen. Míg az a völgy ahol Bors megölette a futárt, majd eloldalgott gaztette után a Bors-völgynevet viselje. A környéken növények is őrizték Iván emlékét, Iván vérét, így a lesújtás, a kiontás helyén, az Iván-tetőn vérontófű, a szétfröccsenés helyén a szemközi Ragyás-szőlő dombján a foltos véreslapu, míg a vér elfolyás helyén a két domb közti Varjas-völgyben őszi vérfű nőjön és virágozzon. A történet alapjai igazak, hogy Iván feje valóban itt hullt-e a földre az már a múlt homályába vész, de az említett földrajzi nevek és növények itt máig megmaradtak, megtalálhatóak.

Az Iván-tető látképe (balra és közepén hátul) a Ragyás-szőlőről, közepén a Varjas-völgy

Részlet Zádorfalva dűlő kataszteri térképéből

Búcsúzva a rétektől még szeretnék bemutatni néhány itt élő növény és állatfajt:

Leánykökörcsin

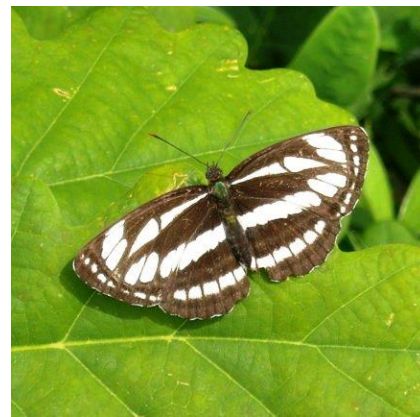
Erdei szellőrózsa

Feketekökörcsin

Kis pávaszem

Kis fehérsávospoke

Ritka pillanat: 4 védett selymes cserjecincér tápnövényén a szintén védett tarka imolán

Emberek és otthonaik

Gondolataimba mélyedve alig vettem észre, hogy beérkeztünk a településre, teszünk egy kört Zádorfalván édesanyám munkahelye felé. Az út mellett emberek, vannak, akik sietnek, mások ráérősre veszik a figurát. Mi is lassabban haladunk így van időm elmélyedni az itt élő illetve hajdan itt élt emberekről, házaikról, otthonaikról. Az elmúlt évszázadok során sokan megfordultak itt, sokan tettek azért, hogy a rejtett értékek felszínre kerüljenek, valamennyijük felsorolása oldalakat töltene meg. Néhány itt született, illetve itt elhunyt személyt szeretnék röviden megemlíteni, akik munkásságával kutatásaim során megismerkedtem. A rövid felsorolásból is látszik az egyház fontos szerepe, mivel a személyek jó része lelkész volt vagy lelkész családból származott.

Ablonczy Bertalan testnevelő tanár, évtizedekig a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban tanított, számos élsportolót nevelt. Alsószuhán született, 1922. március 11-én.

Ablonczy Dániel lelkész, író, Kispest díszpolgára, a teológia díszdoktora, Alsószuhán született, 1915. január 18-án.

Bálint József festőművész, Zádorfalván született, 1886. június 18-án, édesapja Bálint Dezső református lelkész volt a településen 1877 és 1888 között.

Bartók János evangélikus-református lelkész, egyházi író, Szuhafőn született, 1822-1826 körül.

Batta György református lelkész, egyházi író, Zádorfalván született, 1847-ben.

Borsodi József református lelkész, egyházi író, Alsószuhán született, 1807-ben.

Csiszár Jolán bibliográfus, Szuhafőn született, 1937. június 29-én.

Deme László református lelkész, esperes, szerkesztő. Zádorfalván született, 1889. június 26-án.

Édes János református lelkész, költő. Édes Gergely fia, Édes Albert öccse volt, 1842-től lelkészkedett Zádorfalván, itt is halt meg 1846. november 7-én.

Fischer Sámuel költő, Zádorfalván született, 1846-ban.

Kovács Zsigmond városi számfejtő, költő, Alsószuhán született, 1846. április 26-án.

Lenkey Zsigmond evangélikus-református lelkész, egyházi író, Zádorfalván született, 1795. január 15-én.

Lőkös László professzor emeritus a Szent István Egyetemen, Alsószuhán született, 1929. január 7-én.

Szabó Zoltán református lelkész, teológiatanár, Alsószuhán született, 1902. november 24-én.

Vatai László, református lelkész, egyházi író, Szuhafőn született, 1858. szeptember 16-án.

Műemléki védettségű lakóházak Zádorfalván

Lakóházak Szuhafőn

A hajdan és ma itt élő emberek otthonai változatos képet mutatnak, ez vonatkozik a korukra, állagukra és rendezettségükre is. A környék valóban az ország egyik legszegényebb vidéke, de egy ház egy udvar rendben és tisztán tartása nem feltétlenül pénz kérdése. A volt kisnemesi falu Zádorfalva családjai (Batta, Deme, Horkay, Lenkey) szinte egymással vetélkedve hozták létre változatos, népi-klasszikus épületeiket. A még álló műemlék épületek egy része üresen áll, más részük lakottan is egyre rosszabb állapotú lesz, megmaradásukra hosszútávon sajnos kevés az esély.

Zárszó helyett, avagy átalakulások, változások

Elhagytuk Alsószuhát is Dövény felé haladunk, de gondolataim még a 3 kis gömöri falu körül járnak. A védettség fontossága és mikéntje jár a fejemben, hiszen a terület egy része, mint NATURA 2000 terület védett, mégis égetik, pusztítják, a helyi védett zádori fasor nagy részét pedig a közelmúltban kivágták. Műemléki védettség alatt áll Alsószuhán a templom és a lelkészlak, Zádorfalván a templom és a lelkészlak valamint 9 hajdan kisnemesi lakóház. Az alsószuhai templom állapota napról-napra romlik, Zádorfalva két címén már nem található meg a műemlékjegyzék szerint védett épület. Több műemlék ház romosodik, pusztul, a Lenkey kúria alig látható az eléje emelt jellegtelen kockaépülettől, csak Czenhe Zoli bácsi igyekszik megmenteni néhány épületet a Petőfi úton. Nem azt akarom mondani, hogy nincs szükség a jogi védelemre, igen is szükség van rá. Azonban nem elégedhetünk meg a védettség tényének kimondásával, nem dőlhetünk hátra karosszékükben, tennünk kell, hogy az értékeink fenn is maradjanak, mert a világ változik, átalakul rajtunk is múlik merre, milyen irányban?

Egy zöld lombzöcske levei lárvaőrét, új élet születik, egy ilyen átalakuláshoz a természetben csak néhány perc szükséges. Ez egy új élet kezdete, de a régi életeket, értékeket is meg kell becsülnünk, meg kell óvnunk. Tennünk kell azért, hogy az alább bemutatott, 15 év alatt végbement változások ne következzenek be újra:

Szuhafő Kossuth út 45. számú ház 2003-ban és napjainkban. Az épület az egyik utolsó még fennmaradt favázás szerkezetű lakóház, műemléki védelemre érdemes.

Zádorfalva Nagy út 52. szám műemléki védettségű épület együttes 2004-ben és napjainkban. Szomorú látvány a tetőt vesztett rogyadozó falú melléképület.

Zádorfalva Nagy út 19.-21. műemléki védettségű épületegyüttes 2004-ben és napjainkban. Nem család, nem ámitás az alacsonyabb, fatornácos épület „nyomtalanul eltűnt.”

Három kicsiny település és mégis mennyi érdekesség, pedig közel sem érintettem valamennyit, még számos kérdésre kereshettem volna választ, de legtöbbször a nálam avatottabbak sem tudják.

Miért vette fel egyik legnagyobb zeneszerzőnk Bartók Béla édesapja a szuhafői előnevet?

Fog-e hasznosulni Alsószuhan az 1960-as években, 860 méter mélyen megtalált kénhidrogénes meleg víz?

És még sok ezernyi kérdés, amelyekre a választ keresni érdemes, keresni kell, és a számtalan érték, amelyek fölött a templomok évszázadok óta őrt állnak, de megvédeni nekünk Embereknek kell.

Forrásaim:

Czenthe Zoltán: Otthonok 1. 3. és 4. kötete (Gömör - Kishonti Téka Gömöri Atlantisz sorozatában)

Cseri Miklós: Népi építészet és lakáskultúra a Szuha-völgyben (Debrecen 1987)

Lajos Árpád: Nemesek és partiak Szuhafőn (Miskolc, 1979)

Balogh László (Zádorfalva), Szabó Lajosné Kató néni (Alsószuha)

Szüleim: Szentgyörgyi Veronika és Szentgyörgyi Péter

Hálásan köszönöm nekik a biztató szavakat és az értékes és érdekes információkat, amelyekkel Magam is jobban megismerhettem és megismertethettem ezeket a falvakat.

...és a gyerekkoromban írt regiszteres füzetem

